

RASTAVLJANJE RIJEČI NA KRAJU RETKA

325 Riječ se rastavlja u dva dijela na kraju retka kad se ne može cijela ispisati (otisnuti) u retku u kome je započeta. Tada se drugi dio riječi prenosi u novi redak, a uz posljednje slovo na kraju retka stavlja se spojnica (-). Ona označava da dva dijela valja čitati kao cjelinu.

326 Rastavljanje je riječi na kraju retka u načelu slobodno. To je više tehničko pitanje nego pravopisno.

Unatoč tomu *ne valja*:

1. rastavljati jednosložne riječi: *čaj, čin, čvrst, prst*;

2. prenositi u novi redak jedan glas ili sam suglasnički skup. Nije dobro rastavljati *čud-o, misa-o, pepe-o, čeljus-t* ili *čelju-st*, nego *ču-do, mi-sao, pe-peo, če-ljust*;

3. u domaćim i stranim riječima odvajati one dvoslove kojima se piše jedan glas, dakle: ne *pol-je* nego *po-lje*, ne *hod-ža* nego *ho-dža*, ne *ufan-je* nego *ufa-nje*.

327 Složenice se rastavljaju prema svojim sastavnim dijelovima, ako su raspoznatljivi:

pre-poznati, ras-poznati, u-poznati, nad-cestar, pot-predsjednik.

Ako se kod složenica ne raspoznaje kako su složene, rastavljaju se kao nesložene riječi:

ra-zo-ri-ti, ra-zu-mje-ti, o-ti-ma-ti, u-ze-ti.

328 U knjigama s umjetničkim težnjama, u svečanim ispravama i sl. dobro je riječi rastavljati po slogovima. Jednostavno pravilo glasi: ne valja u idući red prenositi onaj skup kojim ne počinje ni jedna riječ.

329 Ako polusloženicu treba odvojiti na mjestu gdje se nalazi spojnica, onda se jedna spojnica stavlja na kraju retka, a druga na početku idućega retka:

*rak-
-rana*

*spomen-
-ploča*

*Smail-
-aga*

*gore-
-dolje*

*korak-
-dva.*